पृथे राजकुले जन्म रूपञ्चापि तवाद्भुतं । तेन तेनासि सम्पन्ना समुपेता च भाविनी ।
सा त्वं दर्पं परित्यज्य दम्भं मानञ्च भाविनि । आराध्य वरदं विप्रं श्रेयसा योक्ष्यसे पृथे । १०२५
एवं प्राप्स्यसि कल्याणि कल्याणमनघे ध्रुवं । कोपिते च द्विजश्रेष्ठे कृत्स्नं दह्येत मे कुलं ।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि कुण्डलाहरणपर्व्वणि पृथोपदेशे द्व्यधिकत्रिशतोऽध्यायः ॥ ३०२ ॥
॥ कुन्त्युवाच ॥ ब्राह्मणं यन्त्रिता राजन्नुपस्थास्यामि पूजया । यथाप्रतिज्ञं राजेन्द्र नच मिथ्या ब्रवीम्यहं ।
एष चैव स्वभावो मे पूजयेयं द्विजानिति । तव चैव प्रियङ्कार्य्यं श्रेयश्च परमं मम ।
यद्येवैष्यति सायाह्ने यदि प्रातरथो निशि । यद्यर्द्धरात्रे भगवान्न मे कोपं करिष्यति ।
लाभो ममैष राजेन्द्र यद्वै पूजयती द्विजान् । आदेशे तव तिष्ठन्ती हितं कुर्य्यान्नरोत्तम । १०३०
विश्रब्धो भव राजेन्द्र न व्यलीकं द्विजोत्तमः । वसन् प्राप्स्यति ते गेहे सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ।
यत्प्रियञ्च द्विजस्यास्य हितञ्चैव तवानघ । यतिष्यामि तथा राजन् व्येतु ते मानसो ज्वरः ।
ब्राह्मणा हि महाभागाः पूजिताः पृथिवीपते । तारणाय समर्थाः स्युर्विपरीते बधाय च ।
साऽहमेतद्विजानन्ती तोषयिष्ये द्विजोत्तमं । न मत्कृते व्यथां राजन् प्राप्स्यसि द्विजसत्तमात् ।
अपराधेऽपि राजेन्द्र राज्ञामश्रेयसे द्विजाः । भवन्ति च्यवनो यद्वत् सुकन्यायाः कृते पुरा । १०३५
नियमेन परेणाहमुपस्थास्ये द्विजोत्तमं । यथा त्वया नरेन्द्रेदं भाषितं ब्राह्मणं प्रति ।
एवं ब्रुवन्तीं बहुशः परिष्वज्य समर्थ्यच । इति चेति च कर्त्तव्यं राजा सर्व्वमथादिशत् ।
॥ राजोवाच ॥ एवमेतत्त्वया भद्रे कर्त्तव्यमविशङ्कया । मद्धितार्थं तथात्मार्थं कुलार्थञ्चाप्यनिन्दिते ।
एवमुक्त्वा तु तां कन्यां कुन्तिभोजो महायशाः । पृथां परिददौ तस्मै द्विजाय द्विजवत्सलः ।
इयं ब्रह्मन् मम सुता बाला सुखविवर्द्धिता । अपराध्येत यत् किञ्चिन्न कार्य्यं हृदि तत्त्वया । १०४०
द्विजातयो महाभागा वृद्धबालतपस्विषु । भवन्त्यक्रोधनाः प्रायो ह्यपराधेषु नित्यदा ।
सुमहत्यपराधेऽपि चान्तिः कार्य्या द्विजातिभिः । यथाशक्ति यथोत्साहं पूजा ग्राह्या द्विजोत्तम ।
तथेति ब्राह्मणेनोक्ते स राजा प्रीतमानसः । हंसचन्द्रांशुसङ्काशं गृहमस्मै न्यवेदयत् ।
तत्राग्निशरणे कृप्तमासनं तस्य भानुमत् । आहारादि च सर्व्वं तत् तथैव प्रत्यवेदयत् ।
निक्षिप्य राजपुत्री तु तद्भीमानं तथैव च । आतस्थे परमं यत्नं ब्राह्मणस्याभिराधने । १०४५
तत्र सा ब्राह्मणं गत्वा पृथा शौचपरा सती । विधिवत् परिचारार्हं देववत् पर्य्यतोषयत् ।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि कुण्डलाहरणपर्व्वणि पृथाद्विजपरिचर्य्यायां त्र्यधिकत्रिशतोऽध्यायः ॥ ३०३ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ सा तु कन्या महाराज ब्राह्मणं संशितव्रतं । तोषयामास शुद्धेन मनसा संशितव्रता ।
प्रातरेष्याम्यथेत्युक्त्वा कदाचिद्द्विजसत्तमः । तत आयाति राजेन्द्र सायं रात्रावथो पुनः ।
तञ्च सर्व्वासु वेलासु भोज्यभोज्यप्रतिश्रयैः । पूजयामास सा कन्या वर्द्धमानैस्तु सर्व्वदा ।
अन्नादिसमुदाचारः शय्यासनकृतस्तथा । दिवसे दिवसे तस्य वर्द्धते नतु हीयते । १०५०
निर्भर्त्सनापवादैश्च तथैवाप्रियया गिरा । ब्राह्मणस्य पृथा राजन्नचकाराप्रियन्तदा ।